

klæringer i denne Sag var indhentede. Imidlertid mener jeg, at selv en saadan partiel Revision af Loven udmærket godt kan vente, saaledes at vi godt kan arbejde videre med Loven, ganske som den er. Jeg tror, at en Revision af Loven udmærket godt kan opsættes, indtil den store Skolereform kommer, hvorved hele vor Skoleplan tages op til Revision, saaledes at vi bygger en Skole op med Folkeskolen som Grundsokkel, derpaa opfører en Mellemskole og derpaa et Gymnasium og derpaa igen de videregaaende Undervisningsanstalter, med andre Ord en Skolereform, hvor Grundlinierne for vort Skolevæsen trækkes op. Naar disse Grundlinier er trukne op og Sammensvejsningen af Folkeskolen, Mellemskolen og Gymnasiet er en fuldbyrdet Kendsgerning, tror jeg, at der vil være indhentet saa mange praktiske Erfaringer fra den højere Skoles Omraade, at Tiden da vil være til at gaa til en Revision af Skoleloven af 1903, men heller ikke før. Jeg tvivler ikke om, at det til den Tid vil blive en Revision, som gaar i Retning af videre Udvikling af det, som man kom ind paa ved Skoleloven af 1903, og ikke, som det ærede Medlem fra Frederiksberg mente, et Brud med den Praksis, som blev skabt ved den.

Der er selvfølgelig paa dette Omraade et og andet, der kan rettes, men flere af de tilstedeværende Mangler kan afhjælpes, uden at vi behøver at ulejlige Lovgivningsmagten, mangt og meget kan rettes af den højtærede Kultusminister ad administrativ Vej. Et Par af disse Forhold vil jeg tillade mig at nævne her. Jeg mener saaledes, at det vilde være rigtigt, om vi fik noget mere Eksamenscensur ved de højere Eksaminere. Man er ved den nye Skoleordning gaaet til at stryge en Mængde af de Censurer, man havde efter den gamle Skoleordning, og mange af Eksamenskaraktererne fremkommer som Karakterer, der gives af den samme Lærer, der har givet Aarskarakteren. Jeg mener, at det vilde være heldigt, om vi paa dette Omraade fik noget mere Kontrol. Kontrol er godt i alle Livets Forhold og ogsaa paa Skolens Omraade. Det vilde være rigtigt, om der fremtidig, ligesom under den gamle Ordning, hvert Aar udsendtes et større Antal Censurer til de højere Skoler til at kontrolere Aarsprøverne. Det har for det første Betydning for de Folk, der udsendes som Censurer, idet de derved faar set Undervisningen paa andre Skoler, faar set Metoder, som de ikke selv praktiserer. Men det har ogsaa Betydning for selve

Bedømmelsen af Elevens Præstation. De Lærere, der omgaas Eleven til daglig, har deres Indtryk af hans Arbejde, og dette Indtryk forandres ikke meget af en Prøve paa en Eksamensdag. Derfor bliver en saadan Hjemmebedømmelse i Virkeligheden ikke andet end en Fortsættelse af Aarsbedømmelsen, og Eksamensbedømmelsen bør efter min Mening hvile paa et noget andet Grundlag end den sædvanlige Hjemmebedømmelse. Jeg kunde endvidere tænke mig, at det vilde være rigtigst at sætte en højere Dumpegrænse. Den Grænse, der nu er sat for at bestaa Mellemskoleeksamen, er for lav, i alt Fald for lav for Optagelse i Gymnasiet. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at indhente Oplysninger herom og faa Grænsen sat op, saa at det ikke bliver næsten et Dogme, at den, der har bestaaet Mellemskoleeksamen, ogsaa er kvalificeret til at komme ind i Gymnasiet, at der med andre Ord sættes en højere Karakter, end der nu er sat, som Betingelse for at komme fra Mellemskolen ind i Gymnasiet. Vi vilde da faa det Materiale, vi skal arbejde med i Gymnasiet, noget stærkere sorteret, end vi nu faar det, og det vilde noget hemme den store Tilstrømning til Gymnasierne, vi har haft i de senere Aar. Det er altsaa en af de Reformere, som jeg mener, at den højtærede Kultusminister kunde gennemføre ad administrativ Vej til Gavn for Skolerne.

Derimod maa jeg meget fraraade den Vej, som det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds raadede den højtærede Kultusminister til at gaa, nemlig at gaa over til en anden Karakterordning. Det ærede Medlem anmodede den højtærede Minister om at gøre et radikalt Kup og gaa tilbage til den gamle Karakterordning, og som Motivering for dette Ønske nævnedes det ærede Medlem, at en kvindelig Aspirant sidste Sommer havde været saa uheldig at dumpe efter den nuværende Karakterordning. Det er selvfølgelig meget beklageligt for vedkommende kvindelige Aspirant, men vi maa erindre, at slige Fataliteter risikerer vi under alle Karakterordninger, for saa vidt der er Fornuft i dem, og jeg mener, at en Karakterordning, hvorefter ingen kunde dumpe, vilde være en daarlig Karakterordning. I hvert Tilfælde er det ulogisk af det ærede Medlem det ene Øjeblik at hævde, at vi gjorde det for let at blive Student, og det næste Øjeblik at hævde, at det var rent forkert, at en saadan Dumping kunde finde Sted. I øv-